Lietas arhīva Nr. C-0565-18/13
ECLI:LV:RZRT:2018:0112.C32199117.2.S

Aizmugurisks SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2018. gada 12. janvārī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
tiesnese Baiba Ozoliņa
ar tiesas sēdes sekretāru Dzintaru Kalniņu
piedaloties prasītājam /pers. A/
atklātā tiesas sēdē 2018. gada 8. janvārī izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2017. gada 11. maijā /pers. A/ (turpmāk – prasītājs) cēlis prasību pret /pers. B/ (turpmāk – atbildētājs) par parāda piedziņu.

Prasītājs, pamatojoties uz Civillikuma 1654., 1811., 1812. un 1943. pantu, lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja prasītāja labā neatmaksāto aizdevumu 5450,00 EUR un tiesas izdevumus.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītājs 2011. gada 28. februārī aizdevis atbildētajam 9000 EUR pārskaitot to caur „/Nosaukums A/". 2011. gada 25. martā atbildētājam papildus ieskaitīti 10 000 EUR. Kopējā aizdevuma summa saskaņā ar bankas /dokumentu/ par darījumu apstiprināšanas faktu sastāda 19 000 EUR.

Uz prasības iesniegšanas brīdi atbildētājs nav atmaksājis prasītājam 5450 EUR.

Neskatoties uz prasītāja vairākiem atgādinājumiem, tai skaitā rakstiskajiem, atbildētājs līdz šim brīdim nav izpildījis savas saistības un iespējams netaisās pildīt tās arī turpmāk.

2017. gada 17. martā atbildētājam nosūtīts brīdinājums ar lūgumu apmaksāt parādu. Papildus, atbildētājam tika dota iespēja parādu apmaksāt daļās, parakstot parāda atmaksāšanas grafiku.

Uz tiesas sēdi atbildētājs nav ieradies, lai gan par lietas izskatīšanas laiku un vietu viņam paziņots Civilprocesa likuma 56. panta pirmajā un piektajā daļā noteiktajā kārtībā, nosūtot tiesas pavēsti uz atbildētāja deklarētās dzīvesvietas adresi. Par neierašanās iemesliem atbildētājs tiesu nav informējis, kā arī nav lūdzis atlikt lietas izskatīšanu.

Tiesa atzina, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 156. panta pirmo daļu, lietu var izskatīt atbildētāja prombūtnē.

Tiesas sēdē prasītājs prasību uzturēja uz prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem un pamata, lūdza to apmierināt un papildus paskaidroja, ka sākotnēji vienojušies, ka aizdevums atmaksājams gada laikā. Pēc tam atmaksas termiņš tika pagarināts. 2013. gadā vienojās, ka aizdevums tiks atmaksāts pa daļām, katru mēnesi maksājot 250 EUR. Sākotnēji vienošanās tika pildīta, bet tad pamazām atbildētājs sāka kavēt maksājumus, tad samazinājās atmaksātās summas apmērs. Pēdējais maksājums saņemts 2015. gada 12. novembrī 175 EUR. Pēc brīdinājuma nosūtīšanas un prasības celšanas atbildētājs nav maksājis, tikai darījis zināmu, ka pārdevis vienu no sev piederošajiem dzīvokļiem, daļu naudu iedevis dēlam, bet pārējo nospēlējis.

Ņemot vērā to, ka Civilprocesa likuma 208.[1] panta trešajā un ceturtajā daļā noteiktie aizmuguriska sprieduma taisīšanas ierobežojumi netika konstatēti, atbildētājs paskaidrojumus par celto prasību nav iesniedzis un uz tiesas sēdi netika ieradies, neierašanās iemeslus tiesai netika paziņojis, kā arī lietā esošie materiāli ir pietiekami strīda izšķiršanai, tiesa uzskata, ka šajā lietā ir taisāms aizmugurisks spriedums.

Motīvu daļa

Tiesa, noklausījusies prasītāja paskaidrojumus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, uzskata, ka prasība ir apmierināma pilnībā.

Lietas izskatīšanas gaitā noskaidrots, ka prasītājs aizdevis atbildētājam 19 000 EUR, pārskaitot minēto summu pa daļām uz atbildētāja bankas kontu "/Nosaukums A/", proti, 20011. gada 28. februārī 9000 EUR (11. lietas lapa) un 2011. gada 25. martā 10 000 EUR (26. lietas lapa).

Saskaņā ar "/Nosaukums A/" konta izrakstu (12.-25. lietas lapa), atbildētājs veicis tikai daļēju parāda samaksu un uz lietas izskatīšanas dienu neatmaksātā aizdevuma summa sastāda 5450 EUR.

Prasītājs 2017. gada 17. martā nosūtījis atbildētājam pirmstiesas pretenziju par parāda esamību un lūdzis līdz 2017. gada 31. martam labprātīgi veikt parāda samaksu (9., 10. lietas lapa).

Civillikuma 1934. pantā noteikts, ka ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Civillikuma 1943. pantā noteikts, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Saskaņā ar Civillikuma 1828. pantu, ja izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu, bet tāpat arī viņam nav jāizpilda saistība agrāk, nekā pēc noliktā termiņa notecējuma.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 93. panta pirmajai daļai katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Pierādījumus tam, ka atbildētājs aizdevumu prasītājam būtu atmaksājis pilnā apmērā, atbildētājs tiesai nav iesniedzis. Tiesa atzīst, ka lietā esošie pierādījumi kopumā apstiprina parāda esamību prasītāja norādītajā apmērā un strīds par parāda esamību no atbildētāja puses nepastāv. Tāpat lietā iesniegtie pierādījumi apstiprina, ka aizdevums bija jāatmaksā pa daļām 250 EUR mēnesī.

Atbildētājs nav izmantojis savas Civilprocesa likumā paredzētās tiesības – nav sniedzis paskaidrojumus, nav cēlis iebildumus pret prasību, nav apstrīdējis prasības pieteikumā minētos faktus un pretējus pierādījumus tiesai nav iesniedzis. Līdz ar to secināms, ka atbildētājam nav pamatotu iebildumu pret prasību.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka no atbildētāja prasītāja labā piedzenams neatmaksātais aizdevums 5450 EUR.

Civilprocesa likuma 41. panta pirmajā daļā noteikts, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos izdevumus. [..]

Ceļot prasību prasītājs samaksājis valsts nodevu 452,74 EUR (7. lietas lapa), ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (6. lietas lapa) un

kancelejas nodevu par dokumenta apliecinājumu 2,85 EUR.

Tādējādi no atbildētāja prasītāja labā piedzenami tiesas izdevumi 460,29 EUR.

Civilprocesa likuma 195. pantā noteikts, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā cita starpā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Tādējādi tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu prasītājam nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt 6 % gadā no neatmaksātās aizdevuma summas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, tiesa uzskata, ka sprieduma labprātīgai izpildei nosakāms termiņš 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 41., 93., 97., 193., 195., 204.[1] pantu, 208.[1], 208.[2], 208.[4] pantu, tiesa

nosprieda:

Prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. B/labā neatmaksāto aizdevumu 5450 EUR un tiesas izdevumus 460,29 EUR, kopā 5910,29 EUR (pieci tūkstoši deviņi simti divdesmit deviņi *euro* 29 centi).

Atzīt /pers. A/ tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. B/ likumiskos 6 % no simta gadā no piedzītā, bet neatmaksātā aizdevuma (5450,00 EUR).

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

/pers. A/ spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

/pers. B/ 20 dienu laikā no aizmuguriska sprieduma nosūtīšanas dienas ir tiesīga iesniegt Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesai pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Tiesnese Baiba Ozoliņa